

„Te zijn, bij wie er niet meer zijn,
heel diep in je gedachten
en niet met woorden lang en luid,
kan af en toe een stille pijn verzachten,
er gaat een wonderlijke rust van uit.”
Uit: De danstent in de wei van Toon Hermans.

In dankbare herinnering aan

Willem Joseph Dortants

echtgenoot van

Johanna Helena Schmitz

Hij werd 2 april 1925 in Rimborg geboren. Voorzien van de sacramenten van de kerk, overleed hij nog vrij onverwacht op 4 januari 1989 in zijn eigen woning te Lauradorp.

In Rimborg was hij geboren en opgegroeid. Fijne herinneringen bewaarde hij aan zijn jeugdijaren. Hij leefde mee met alles wat er in het dorp en de parochie gebeurde, vooral met de fanfare „Victoria”, waarin hij vele jaren saxofoon-speler was en waarvan hij ook vele jaren bestuurslid was. Daar trouwde hij 5 oktober 1954 en daar bleef hij nog 11 jaar wonen. Vandaar ging hij 22 jaar lang naar de lagere school te Haanrade, eerst met de fiets, toen met de scooter en later met de auto.

Toen hij met zijn jong gezin aan de Burgemeester Geuljansstraat kwam wonen, wilde hij ook van school veranderen. Zo begon in 1967 een nieuwe schoolperiode: eerst als onderwijzer en in 1971 als hoofd van de Don Bosco-school te Lauradorp.

De school was zijn lust en zijn leven. Samen met het team heeft hij veel voor de jeugd mogen doen. Maar het onderwijs was niet meer zo gemakkelijk als vroeger. Er kwamen allerlei veranderingen en vernieuwingen. Daar-

bij kwam, dat de beide lagere scholen als een basisschool zouden verder gaan. Deze samenwerking was ook geen eenvoudige opgave. Nog belangrijker dan de school was zijn gezin. Onder elkaar was een sterke band met een stille aandacht en liefdevolle zorg voor elkaar. Toen de beide scholen een waren geworden en hij met grote voldoening en tevredenheid afscheid kon nemen, was zijn behoefte om thuis te zijn nog veel groter. Niets hoefde meer en hij kon rustig genieten van alles waarin hij plezier had en dan vooral van samen thuis zijn.

Maar zijn beste jaren waren voorbij. Hij zelf voelde wel, dat zijn gezondheid achteruitging. Toch werden we allen verrast op 4 december van het vorig jaar door een hartkwaal.

Het werd een spannende decembermaand, maar vlak voor nieuwjaar kwam hij weer thuis. Ieder was er blij om. Het leek beter te gaan, maar het mocht niet zo zijn. Geheel onverwacht ging hij van ons heen. Deze plotselinge dood maakte een einde aan alle twijfel en onzekerheid. Gelukkig werd hij gespaard voor een langere stille worsteling. Het geeft wel enige troost, maar neemt het verdriet om het gemis niet weg. Ook het geloof, dat voor hem zoveel betekende, geeft ons troost. We mogen immers geloven in de mooie belofte: „Goede en getrouwe knecht, ga binnen in de vreugde van de Heer.” Dankbaar en met piëteit blijven we aan hem denken. Hij was zo goed voor ons. Hij ruste in vrede.

Voor uw blijken van meeleven tijdens zijn ziekte en voor uw blijken van medeleven bij zijn heengaan betuigen wij U onze hartelijke dank.

J. Dortants-Schmitz

Marlou en Rob en Karin

De zeswekendienst zal plaats hebben op zaterdag 18 februari om 19.00 uur in de kerk van de H. Theresia en Don Bosco te Lauradorp.